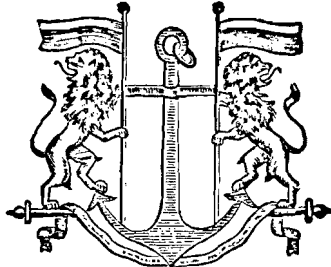

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:
На първа страница . . . . . 30 стот.
" втора и трета страница . . . 25 "
" четвърта страница . . . . . 20 "
За първи пѣтъ, а за слѣдующитѣ по 5 сто-
тинки по-малко на редъ.

„Варненский Общинский Вѣстникъ“ и прѣзъ
седмата си годишнина (1894) ще продължава
да излиза подъ сѣщитѣ условия. Цѣната му и
тя си остава сѣщата — 4 лева годишно.

Ония отъ г. г. абонатитѣ, които още не сѣ
си внесли абонамента за истекающата — 1893
година, умоляватъ се да побързатъ и се из-
дѣлжатъ на Общината.

Първитѣ бройове на вѣстника отъ сед-
мата му годишнина, ще се испратятъ на всички
досегашни абонати Ония които не желаятъ
да го получаватъ и за напредъ, умоляватъ се
да възвръщатъ тия първи бройове своеврѣмен-
но, — иначе ще се считатъ за редовни абонати.

Изводъ отъ рѣшенията на Варнен. Град.-Общин. Съвѣтъ. 25 СЕПТЕМВРИЙ 1893 год.

381. Удобриватъ се търговетъ за продаденитѣ
гр. мѣста въ IV и V участ. на градъ Варна и ги
възлага, както слѣдва:

№ по редъ	Наименование на купувача върху кого е останало мѣстото	№ на мѣстото по плана	Пространството на мѣстото	Обща сума	
				лева	ст.
1	Ат. Георгиевъ	№1, П кв. IV.	250	332	50
2	Петко Стойчовъ	" 2, II кв. "	250	442	50
3	Ат. Петковъ	" 3 II " "	250	395	—
4	Спир. Димитровъ	" 4, II " "	250	412	50
5	Вас. Стояновъ	" 5, V, 18 "	260	520	—
6	Желѣзъ Тодоровъ	" 6, II кв. "	250	537	50
7	Хр. Н. Войниковъ	" 75, Е. V "	789 ⁶⁰	1895	04
8	Петръ В. Бѣваровъ	" 206 " "	160	480	—
9	Ангелъ Келешовъ	" 23 В. IV.	510	3274	—
10	Катерина Стоянова	" 26 и 27 VI	300	306	—
11	Дим. Атанасовъ	" 28 и 29 "	300	321	—
12	Ив. Шошлековъ	" 33 Д. "	471	3890	46
13	Ст. Д. Балкански	" 36 " V	160	323	20
14	Тодоръ Михайловъ	" 41 " "	160	276	80

а търгътъ за продаденото гр. мѣсто въ IV уч. № 82
на Кирякъ Ивановъ не се удобрива, то да се произ-
веде новъ търгъ само между двамата съседи: Ива-
новъ и Николовъ съ първоначална цѣна 1 л. и 11
ст. кв. метръ.

282. Да се построи една цвѣточна въ гр. гради-
на, срѣщу правител. домъ, за построяването на коя-
то да се отпуснатъ отъ гр. Касса 5000 лева.

283. Да се удобрятъ търговетъ за доставянето
фуражъ за градскитѣ коне и възложатъ върху по-
слѣднитѣ доставчаци, а именно:

1) Ст. Вичеву доставянето на 27000 килогр.
сѣно, плащано за всѣки 100 килограмма по 7 л. и 90
ст.; върху сѣщия (Вичевъ) доставянето на 44000
килограмма ярма, плащана за 100-тѣ килогр. по 10 л.
и 01 ст. и върху Джаферъ Топарлаковъ доставянето
на 72000 кил. слама плащана за 100-тѣ кил. по 3
лева и 73 ст.

284. Отмѣнява се рѣшението на Съвѣта отъ 15
Май т. г. подъ No. 181, касателно опрѣдѣления съ
него рѣшение паркъ на хлѣба.

285. Прощението на прѣдприемача Мих. Филиповъ
съ което иска да му се опрости глобата 56 лева за
незапалени фенери, да се остави безъ послѣдствие.

286. Да се увеличатъ §§ VII и XI отъ суммитѣ
прѣдвидени въ § XXV на тек. град. общ. бюджетъ.

287 Въ допълнение рѣшението № 164/93 г. да се
отстъпи гр. мѣсто за построяване на Окръжна Болница
още 10896 кв. м. а всичко 25,432 кв. метра.

288. Назначава се 5-то членна коммисия за оцѣ-
няване всичкитѣ празни мѣста и здания находящи
се около зданието на Общ. Управление, която съ осо-
бенъ докладъ да доложи Съвѣту за покупването имъ.

289. Да се отстъпи на Дяко Петровъ гр. мѣсто
състояще отъ 250 кв. м. подъ No. 1 (по плана) къмъ
линия 18-та, понеже братъ му Слави Петровъ прие
гр. мѣсто подъ No. 4, т. е. онова къмъ 16 линия.

Това става въ замѣна на тѣхнитѣ мѣста находящи
се гъола, IV уч. (Вижъ рѣшение No. 55—1885 год.

28 СЕПТЕМВРИЙ 1893 г.

290 Удобриватъ се поемнитѣ условия за слѣдую-
щото:

- 1) За доставянето на всички продукти, нуждни
за Градско-Общин. Болница за прѣзъ 1893 год,
- 2) За отдаването „Телмалето“,
- 3) " " „Интизана“,
- 4) " " „Капъ-Паркъ“,
- 5) " " подъ наемъ град. недвижими
имоти,
- 6) За освѣтлението на града.
- 7) „Мѣрнитѣ и теглицитѣ“.

291. Вдигането и намѣстването на кабинетѣ
на морскитѣ женски и мъжски бани да се отдадатъ на
прѣдприемачъ по доброволно съгласие.

292. Търга за насипването хендецитѣ на тур-
скитѣ крѣпости въ IV уч. отъ „Илджъ-Табия“ до
„Паша-капусу“ да се уничтожи, понеже прѣдпри-
емача Мих. Филиповъ, наруши условията, като за
насипването имъ да се произведе новъ търгъ.

293. Да се наематъ за всѣки 200 кмци по единъ
санитаренъ служащъ, които да съблюдава чистотата
на града.

ПО ВАРНЕНСКА ГРАДСКА ОКОЛНА.

ПРИКАЗЪ

(Прѣписъ)

№ 51

Гр. Варна, 18 Декемврии 1893 год.

Тѣй като небрежността отъ страна на нѣкои отъ гражданитѣ — да оставятъ нощемъ не затворени дюкениитѣ си (бакалски, кръчмарски и, въобще, всички публични заведения), или пѣтнитѣ врати на домоветѣ си, слѣдъ опрѣделеното врѣме за държане отворени дюкениитѣ и прѣбиранието по къщитѣ на живущитѣ въ послѣднитѣ лица, е една отъ причинитѣ които до сега сж давѣли възможность на разнитѣ злосторници да извършватъ обирни, или друга прѣстѣпни деяния, — то за отстранението на тая причина — на основание чл. 47, буква И отъ „закона“ за Окр. Управители и Околнѣски Началници и чл. 6 отъ „Закона за полицята“,

Заповѣдвамъ:

За въ бѣдѣще при констатиране случай на не затворени нощемъ дюкени (бакалски, кръчмарски и всички въобще публични заведения), или пѣтнитѣ врати на домоветѣ, слѣдъ като сж се прѣбрали живущитѣ въ тѣхъ лица, а за първите, слѣдъ като е минало опрѣделеното за държението имъ отворени врѣме и стѣпанитѣ, или съдържателитѣ имъ и слугитѣ сж ги напуснали, — да се съставятъ противъ таква немарливни хора актове, които да ми се прѣставяватъ за отдаване виновнитѣ подъ съдъ за наказание по чл. 26 отъ Мировии Наказателенъ Уставъ.

Съ изпълнението на тоя ми приказъ натоварвамъ г. г. подѣдомственитѣ си полицейски Пристави и Старши стражари.

Варнен. Град. Началникъ **Т. А. Черневъ**

Вѣрно:

Секретарь: **М. Церовъ.****Неофициаленъ отдѣлъ****ЗА ВЪЗДУХЪ.**

(Изъ гигиената на проф. К. Реклама.)

Какъ се разваля въздухъ.

„Съ първото до посѣдното дѣханне въздухъ съставлява за насъ най-първата потребность; но чистия въздухъ въ день-дневенъ е толкова по-драгоцѣнъ и толкова по-рѣдко се срѣща, колкото е по-висока въ известна страна цивилизацията“.

Лѣкаритѣ въ стара Гърция отдавали причинитѣ на распространениитѣ въ народа болѣсти на влиянието на въздухъ, който виваги дѣйствува на народната масса. Голѣмата разлика, която забѣлѣзваме между жителитѣ планински, и ония, покрай-морскитѣ брѣгове, повечето завися отъ голѣмата разлика на въздухъ еъ еднитѣ и другитѣ мѣста; ний сами даже, по тѣлото си и дѣхъ си осѣщаме влиянието на различнитѣ течения на въздухъ. — и даже измѣнението, което докарватъ Западния и Источния вѣтрове въ расположението на духа ни, е ставало като поговорка, макаръ химическия съставъ на въздухъ сжществено и да не се е измѣнилъ отъ тогава, отъ като въ миналото столѣтие доста точно опрѣдѣлихъ положителнитѣ науч-

ни опити съставнитѣ му химически части, които, по всѣка вѣроятность, не сж се измѣнили даже още отъ ония далечни епохи, когато горитѣ, които днесъ се намиратъ въ земята заровени, прѣвърнати въ „каменни въглища“ съ своята колосалность сж произвели постоянния съставъ на въздухъ. Но гдѣ и при какви условия се разваля и става опасенъ за чловѣка въздухъ — този толкова важенъ за него продуктъ, и какъ може да се избѣгва тѣзи опасность?

Прѣди всичко ще забѣлѣжимъ, че въ дѣханнето на хората се заключава една отъ най-сериознитѣ причини за развалянието на въздухъ въ жилищата, тѣй като тѣзи причина е не избѣжна и постоянна. За поддържанне на топлината въ тѣлото всѣко живо сжщество приема въ себе си кислородъ и издиша въглекиселина, аммиакъ и други вредни газове; за замѣстванието на този непотрѣбенъ въздухъ на всѣки човѣкъ прѣзъ 24 часа му трѣбватъ 6 кубически метра (около 200 кубич. фута) чистъ въздухъ. Съобразно съ това спалнитѣ при затворени врати и прозорци трѣбва да съдържатъ за всѣки възрастенъ човѣкъ, който остава въ тѣхъ около 8 часа — 48 кубич. метра или 1600 куб. фута пространство, безъ да се смѣта въ това число пространството, което заематъ постилкитѣ, мобилитѣ и др. т. прѣдмети. Ако това пространство и да е достатъчно, сѣ пакъ може да се прѣдполага, че въздухъ, който то обема не може да се не развали въ сжщия или въ единъ малко по-дълъгъ периодъ, обаче това не е тѣй. Неволната вентилация, която става прѣзъ ягко затворенитѣ врати и прозорци прѣдвръща това зло. Този фактъ е достатъченъ, за да се обясни, защо тѣй нареченитѣ „алкови“, които нѣматъ прозорци на открито пространство, не могатъ да бѣдѣтъ здраво-словни.

Воздухъ еднакво се разваля, както отъ освѣтленето, тѣй и отъ дѣханнето на чловѣка. Двѣ аргански лампи съ 11 отворствия повреждатъ толкова въздухъ, колкото и 11 чловѣка. Не веднѣжъ е имало случаи на задушавания вслѣдствие разваления въздухъ отъ дѣханне. При прѣвземанието на крепостъта „Вилиямъ“, въ Калкута, 120 заробени Англичани биле затворени въ една стая, и когато на другия день сутриньта сж биле отворили, за да ги пустяжтъ, тѣ почти всички сж биле задушили прѣзъ ноцъта. Тѣй сжщо много пѣти се е приписвала и твърдѣ голѣмата смъртность на войницитѣ и затворницитѣ на това, че спалнитѣ стая въ казармитѣ или затворитѣ сж много тѣсни, та не сж могли да дадѣтъ потрѣбното количество кислородъ. Болничавия цѣвтъ на всички фабрични работилници се обяснява отъ сжщата причина. Забѣлѣзва се, че вслѣдствие сжщитѣ причини ставатъ и много отъ заболѣванията въ всички работилници, търговскитѣ кантори и въ засѣданята на множество сждебни или полицейски учреждения. Колко е вреденъ недостатѣкътъ отъ кислородъ, който се осѣща даже и въ най-малко врѣме, ясно се разбира отъ това, че единъ човѣкъ, който е спалъ въ стая, испълнена съ въглеродъ, не само че билъ намѣренъ полумъртавъ сутрешьта, но и слѣдъ медицинската помощъ, която го свѣстява, той прѣзъ цѣлия си животъ останалъ тѣпоуменъ.

Ако се обърне внимание на това, че вътрѣшната повърхность на бѣлия дробъ, която се образува отъ много малки мехурчета и дѣхателни цѣви, тридесетъ пѣти е повече отъ външната повърхность на „тѣлото“, то отъ това само устройство става ясно, колко е голѣмо значението на дѣхателния процесъ.

Съ статистически данни е доказано, че въ Лондонъ отъ 33 модистки всѣка година умиратъ 28, отъ грѣдна болѣсть, защото, освенъ че винаги работятъ сѣдишката, но поглѣщатъ и най-вредния въздухъ въ стаята. За това не е за чудение, че древнитѣ народи

сж биле по-здрави отъ насъ. Споредъ голѣмото пространство, което сж обемали градоветъ имъ, въздухътъ много по добръ се вентилиралъ и билъ по чистъ отъ този, който дишаме ние днесъ, при туй безразсѣдно скъперничество за всѣки метръ земя. Древния Вавилонъ заема тѣ едно пространство отъ 45 кв. килом.; Ниневия, която се наричала царица на земята, била расположена на едно пространство отъ 45 кв. англ. килом., и на туй пространство жителитѣ не надминували 600,000. Прочее трѣбва ли да се чудимъ, че жителитѣ на Ниневия били по-здрави отъ струпанитѣ на тѣсно и задимено пространство на Лондонъ?

Въ нѣкои мѣста медицинската наука е припесла голѣта полза въ това отношение. Прѣди години при Берлинската болница „Милосърдие“ се направилъ отдѣлно една лѣтна къща за болнитѣ, въ която тѣ да могатъ да се ползватъ повече отъ чистъ въздухъ. Въ Лейпцигската болница има тѣй нареченна — въздушенъ пазаръ — отворено пространство, гдѣто нѣкои болни деца и деца (лѣтно врѣме разбира се) лѣжатъ съвсемъ на откритъ въздухъ, обаче защитени отъ врѣмето. На септическитѣ (гнойни) и застарели подкожни болѣсти, това има много благотворно влияние. При една отъ Лондонскитѣ болници, въ обширната ѣ градина, по подражение на „кристалния дворецъ“, на пръвено е нѣщо като зимна градина за онѣ болни, които сж на оздравяние; палатитѣ на болнитѣ се съобщаватъ съ тѣзи градина чрезъ покрити коридори, тѣй щото, щомъ болния може да остави лѣглото си, сносно отива да се расхожда верѣтъ цвѣта и зеленца, посрѣдъ зима, безъ да се бои отъ суровия климатъ.

Прѣчистванието на въздухъ съ зелена растителность.

Съ благотворното дѣйствие на зелената могатъ да се ползватъ до нейдѣ и въ частитѣ жилища, ако окажатъ по стѣнитѣ и на горния подъ сакени съ вѣчно зелени пълзящи растения, а лѣтно врѣме ги поставятъ прѣдъ прозорцитѣ. Опита е доказалъ, че отъ двѣ съседни стаи, съ еднаква величина, въздухъ билъ много по-чистъ и приятенъ въ тѣзи стая, въ която имало зелена растителность, отколкото въ онѣзи, въ която нѣмало никакво растение. Причината на това се обяснява съ туй, че растенията при развитието си издѣхватъ кислородъ и поглъщатъ въглеродъ, аммиакъ и т. н. Важността, която произтича отъ подобряването на въздухъ съ зелена растителность, може да се забѣлѣжи и въ воднитѣ животни. Златнитѣ рибки скоро умиратъ въ стайтѣ, защото въздухъ имъ (на стайтѣ) не може да имъ даде потрѣбния кислородъ. Обаче, когато въ водата има растения, тѣ не само че не мрѣтъ, но се и размножаватъ даже.

За да не се разваля много въздухъ въ жилищата отъ дѣханieto на хората, Тойнби, въ конгреса на английскитѣ архитекти припоръчалъ е слѣдующитѣ условия:

1) Нито една стая, било за живѣние, било за работенне или за спание, не трѣбва да обема въ себе си по-малко отъ 144 кв. фута пространство или да е по-ниска отъ 8 фута.

2) Въ всѣка стая трѣбва да се намира поне единъ прозорецъ отгорѣ, за да се отваря.

3) Въ всѣка такава стая да се намира коминъ, който да се отваря отъ вѣтрѣ.

4) На всѣка нова къща спалнитѣ, за работа и за живѣние стаи, трѣбва да иматъ приспособление за издръпване на горѣ разваленния въздухъ, било чрезъ коминъ или чрезъ особенъ, специаленъ проходъ за въздухъ.

5) Всѣка стая на нова къща, трѣбва да е тѣй приспособена, щото прѣсния въздухъ да може лесно да прониква въ нея.

6) Всичкитѣ черкви, училища, театра, работилници трѣбва да се вентилиратъ съ този способъ, който припоръча доктора. Тѣзи правила Тойнби е искавалъ още на 19 Априлий 1847 г. Всѣки, който малко-много разбира поне елементарнитѣ правила на хигиената, трѣбва да се съгласи, че исканията на Тойнби сж разумни и основателни; но много ли отъ тѣхъ се изпълняватъ и сега?

Прѣчистванието на въздухъ механически.

За да се прѣчиства въздухъ въ стаята, разваленъ отъ дѣханieto на хората, отоплението, освѣтлението, дрѣхитѣ, мобилитѣ, и пр., трѣбва да има вентилации. Колкото повече хора живѣятъ въ една къща, колкото повече влага съдържа и колкото по-пестѣйственни сж приспособленията, които дѣйствуватъ на хората, толкова повече е необходимо правилното прѣчистванне на въздухъ. За тѣзи цѣли най-простия способъ се заключава въ пълното и правилно ползуване отъ течението на въздухъ, което съществува въ всѣка стая.

Както всички тѣла, така и въздухъ отъ топлината се разширява, а отъ студа се свива; топлината го прави по-рѣдъкъ и по-лекъ, а пѣкъ студътъ — по-коравъ и тѣжъкъ, затова, както на открито, тѣй и въ всѣко затворено мѣсто разваленния топлъ въздухъ се издига на горѣ, а хладнитѣ и по-тѣжки слоеве на въздухъ се спущатъ колкото е възможно повече надолу. Това свойство на въздухъ е много важно за живота и здравнето ни, тѣй като стайтѣ, въ които живѣемъ обикновено небиватъ по-високи отъ 3-4 аршина и ний постоянно се намираме въ долния третия на въздушното пространство. — слѣдователно, живѣемъ въ относително по-чистия въздухъ на стаята. При това и самопроизволното въздушно течение въ стаята, както казахме вече, е отъ голѣма важность за насъ. За да се убѣдимъ, че въ всѣка стая дѣйствително има въздушно течение, стига само да подържимъ една запамена свѣщъ прѣдъ отворената малко врата, въ горната ѣ часть, и направлението на пламака ще ни покаже течението на въздухъ отъ по-топлото пространство къмъ по-студеното, което обикновено е пълно съ по-чистъ въздухъ; ако пѣкъ снемемъ свѣщъта долу, една пѣда до долния подъ ще видимъ, че течението на въздухъ е отъ студеното пространство, къмъ по-топлото. Рѣководими отъ този опитъ, трѣбва, за правилното промѣняване на въздухъ въ жилището ни, да отваряме открития въ долната часть на стайтѣ, за да може редовно да прониква въ тѣхъ чистъ прѣсенъ въздухъ, и въ горната имъ часть, сѣщо пакъ такива открития, за да излиза разваленния въздухъ. Тѣзи открития трѣбва да сж расположены по жалитѣ едно-срѣщу-друго, и притворени съ ситна металическа рѣшетка.

Разни.

Благотворителностьта въ Америка.

Въ международния конгресъ, въ Парижъ, разпеквалъ се въпроса относително организиранieto и въ Франция „за просѣцитѣ“ общественна благотворителность, по примѣра на Америка и Англия, гдѣто тѣзи система е дала и дава най-благотворни резултати.

Американската общественна благотворителность относително просѣцитѣ се състои именно въ това, че тия послѣднитѣ — просѣцитѣ — постоянно се навѣртатъ около членоветѣ на благотворителнитѣ комитети, които иматъ снискъ за всички просѣци, живуци исключително отъ проссия.

Подъ расположението на тия комитети, за съби-

ранше точни свѣдения, намѣрватъ се най-вече ните лигентни госпожи и госпожици, които всѣцѣло се прѣдаватъ на тѣзи благородна дѣятелностъ,—нагледватъ сиромаситѣ, просѣцитѣ и въобще нещастнитѣ, „униженитѣ и оскарбенитѣ“ . . .

Тѣзи дами всѣкидневно посѣщаватъ своитѣ любимици—нещастнитѣ бѣдни и просѣци, но не за да имъ даватъ лично сами нѣкоя материална помощъ, а за да изучатъ най-точно тѣхното сѣщинско положение и да опрѣдѣлятъ най-сѣщественитѣ имъ нужди. Помощта се дава послѣ, направо отъ комитетитѣ на основание прѣдставенитѣ отъ дамитѣ свѣдения. При управленіята на комитетитѣ отворени сѣ и различни занаятчийници, въ които спомогнатитѣ отъ комитета мже, прѣвъ извѣстни дни, могатъ да си намѣрватъ работа. Опрѣделената заплата за трудѣтъ имъ е подолния отъ оная, за трудѣтъ на фабричнитѣ работници и оная въ другитѣ частни занаятчийници, понеже занаятчийницитѣ на комитетитѣ не сѣ отворени, за да даватъ постоянна работа на здравитѣ и всѣкога способни за работа бедняци и просѣци, а за да испитатъ тѣхната добросѣвестностъ, и да имъ дадѣтъ възможностъ да си добиватъ поне прихраната съ собственния си трудъ, до като намѣрватъ работа на друго мѣсто съ по-добра надница, за която цѣль имъ се прѣдвиждатъ и свободни дни прѣвъ недѣлята.

На тѣзи сѣщитѣ начала отворени сѣ и за женитѣ перачници. За майкитѣ отъ тѣхъ има сиротопиталница, гдѣто тѣ могатъ да си оставятъ дѣцата за прѣвъ цѣль день, и така да отиватъ на работа или да търсятъ такава. Изобщо прѣимуществата на този родъ обществената благотворителностъ сѣ неопѣнни. Американцитѣ сами се признаватъ, че сѣ допле до такава заключение: „Овзи просѣкъ, казватъ тѣ, въ когото свѣстѣта още не е изгаснала, щомъ като по-срѣщне отъ страна на благотворителнитѣ комитети всѣка готовностъ да му помогнатъ—съ работа, а не съ пари—отвѣзва отъ мързела и готованството.“— „Дайте на просѣка едно комаче хлѣбъ, казва американца, вмѣсто проснмата му стотника, и той е готовъ на часѣтъ да се отвърне отъ васъ. Ако всички бѣхж имъ давали сѣ хлѣбъ, навѣрно просѣцитѣ щѣхж да бѣдѣтъ несравнено по-малко“.

Въ Съединенитѣ Щтати сега за сега сѣществуватъ 80-90 такива дружества (асоциаци); въ Англия и Шопландия до 60-70. Въ полза на тѣхната неуморима дѣятелностъ и несравнено блиготворни резултати положително говори статистиката на пауцеризма (сиромашията) въ Англия, гдѣто въ 1869 година числото на просѣцитѣ е до стигало до 138,556, а въ 1886 год., то е слѣзло на 89,926. Въ Филадельфия числото на просѣцитѣ, въ растояние на една година—1885—1886—е спаднало съ 25%, благодарение на тѣзи Американска система,—достойна за подражание отъ всички нации.

(Изъ „Одесски Общ. Вѣстникъ“).

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 9537

Гр. Варна, 10 Декемврий 1893 год.

На 21-й того въ 3 часа слѣдъ обѣтъ, съ переторжка на другий день, по сѣщото врѣме, въ канцеларията на Общ. Управление ще се произведе отново търгъ, за отдавнието подъ наемъ за прѣвъ 1894 година, Градско-Общинската барриерна барака, нахлѣдяща се въ IV уч. на гр. Варна, при „Татаръ-Купия“ подъ No 77. тѣй като провъзвѣденитѣ на 28-й Септември,

4 и 8 й Октомврий н. г., за сѣщата цѣль, търговѣ, по неявяване конкуренти не състояхж.

Първоначалната цѣна е 40 лева.

Поемнитѣ условия могатъ да се видѣтъ всѣкой присѣственъ день и часъ въ Финанс. Огдѣление на Общ. Управление.

За право участие въ търга отъ конкурентитѣ се иска залогъ 5% отъ първоначалната цѣна, свидѣтелство за честностъ и декларация отъ двама заможни граждани гарантирующа заплащанието на наемѣтъ.

за Кметъ : С. Д. Снасовъ.

за Секретаръ : Кр. Недѣлчовъ.

Н-къ на Ф-то Огдѣление : П. К. Шишковъ.

Складъ отъ електрически звънци, телефони, апарати, и пр., съ доставка, поправка и поставяние гарантирани. Цѣна най умѣренни.

Н. КИРИЛОВЪ.

(Варна, II уч. улица „Чирпанска“ близо до Окр. Постоян. Комиссия.)

1—3

У г. **E. Hedeler — Leipzig.** памира се за продаитъ прѣкрасенъ литографически портретъ на покойния Князь **АЛЕКСАНДРЪ I-й**, въ груръ, по най-последния му ликъ; форматъ среденъ; цѣна само една германска марка.

ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕНСКИИ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3218.

Подписанный Г. Захариевъ, Съдебенъ Приставъ при Варненский Окръженъ Съдъ, на I градский участкъ, на основанне чл. чл. 1004 — 1040 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявямъ, че слѣдъ трикратното публикувание настоящего въ „Варненский Общинский Вѣстникъ“ ще почне публичната продажба и ще се продължава 31 день, слѣдъ това 5% въ 10 дневенъ срокъ въ канцеларията си, въ г. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на Щеря, Баласа, Парашкева Георгиеви и на покойната имъ майка Касандра Георгиева, отъ г. Варна, а то е: Една стая построена отъ простъ дървено-прѣстенъ материалъ, покривъ керемиденъ, преобърната на дамъ, построена на около шестнадесять (16) кв. метра, съ дворъ отъ около (34) квадр. метра находяща се въ г. Варна, II участкъ, между сѣсѣдитѣ : Хаджи Данаилъ, отвѣтницитѣ, истеца Иванъ Терзиевъ и пѣтъ, безъ номеръ, между номерата 444 и 446, оцѣнена за 500 лева

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искѣтъ на Иванъ Терзиевъ отъ гр. Варна по изпълнителний листъ № 95 отъ 14 Януарий 1887 год. на I Варнен. Град. Мироний съдъ състоящъ се отъ 460 лева и др.

Наддавазието ще почне отъ оцѣнката 500 лева.

Интересующитѣ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 15 Ноемврий 1893 г.

(3—2) Съдебенъ Приставъ : Г. Захариевъ.